Dosarul nr. 2c-867/2025
Nr. Electronic 2-25067989-12-2c-15052025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

15 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător Guzun Corneliu

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Creative Glass” către SRL ”Efimira” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 08 mai 2025 reclamantul SRL ”Creative Glass” a depus cerere de chemare în judecată către SRL ”Efimira” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele. În fapt, la data de 26 martie 2025 între SRL ”Creative Glass” în calitate de companie de transport și de expediere și SRL ”Efimira” a fost încheiat contractul-comandă nr.MV-40, privind prestarea serviciilor de transportare și expediere a mărfii pe ruta *****

Indică că, ținând cont de normele prevăzute de Codul Civil, SRL ”Creative Glass” a prestat servicii de transportare și expediere în baza contractului sus menționat.

Conform contractului-comandă, SRL „Creative Glass” a pregătit spre încărcare autovehiculul cu nr. de înmatriculare ***** / *****. La locul de încărcare, autocamionul a fost încărcat, efectuate actele de către persoane/brokeri ai SRL ”Efimira”, eliberate acte de însoțire și autocamionul a pornit să efectueze cursa. Odată ce camionul a ajuns la trecerea de frontieră la intrarea pe teritoriul Lituaniei, colaboratorii vamali au interzis trecerea din motiv că marfa se afla sub sancțiuni.

Indică că SRL ”Efimira” îndată a fost înștiințat despre situația creată, după care, cel îndreptățit să dispună de marfă, la caz pârâtul a dispus întoarcerea mărfii la locul unde a fost încărcat.

Atestă că, autocamionul s-a întors la locul de descărcare unde și a fost descărcat. Totodată, în conversația Viber reprezentantul SRL ”Efimira” a fost de acord să achite careva cheltuieli, însă ulterior nu a mai răspuns.

În aceste circumstanțe reclamantul a fost nevoit să expedieze în adresa pârâtului reclamație în care a indicat cerințele sale.

Comunică că reclamația a fost expediată pe poșta electronică oficială, prin care și a efectuat anterior schimbul de acte și date și care întrunește condițiile cu privire la informație, în partea că reclamanta a îndeplinit procedura de soluționare prealabilă a litigiului. Mai mult ca atât, contractul comandă semnat reciproc de părți, de asemenea a fost expediat de ambele părți prin intermediul poștei electronice.

În așa ordine de idei, SRL ”Creative Glass” a avut de suferit în urma executării necorespunzătoare a obligațiilor contractuale de către SRL ”Efimira”.

În continuare indică că, potrivit datelor GPS, se atestă faptul că, autocamionul a parcurs distanța de la locul de încărcare, până la vama cu Lituania, după care s-a întors înapoi la locul de încărcare (1302 km), de asemenea este indicat timpul staționării 10 zile și timpul în care autocamionul s-a aflat nemijlocit în cursă, 19 ore 34 minute 50 secunde, fără a fi inclus timpul de odihnă al șoferului, ceea ce atestă faptul că minim 3 zile autocamionul a fost în cursă și adăugător timpul în care camionul s-a aflat la încărcare și descărcare.

Indică că, reclamantul a oferit timp suficient pentru încasarea sumelor indicate în reclamație, fixate în contract și a acordat posibilitatea de rezolvare a conflictului în modul oportun pentru pârât, însă acesta nu a dorit să închidă creanța formată față de reclamant.

În continuare indică că, potrivit Contractului-comandă nr. PC-4 din 20 septembrie 2022:

Pct. 11 Rata pentru acordarea serviciilor de transportare - 3500,00 EUR;

Pct. 12 Denumirea valutei de achitare – MDL conform BNM;

Pct. 13 Perioada de plată (din contul plătitorului)- Transfer bancar;

Pct. 14 Perioada de plată: nu mai târziu de 5 zile după descărcare;

Pct. 29 Timpul navlului vehiculului, potrivit normativului: încărcarea și vămuirea 24 ore, descărcarea 24 de ore în țara de livrare. Pentru staționare supra-normă, Beneficiarul plătește o amendă de 100 euro pentru fiecare zi de staționare. Întârzierile la vămuirea vehiculului, la trecerile frontierei sunt de asemenea, considerate staționări.

Pct. 32 În cazul eșuării încărcării, mărfii nepregătire, lipsei mărfii sau refuzului Beneficiarului de a încărca marfa, după semnarea prezentului Contract-cerere, Beneficiarul se obligă să achite Executantului penalizarea de 30% din costul transportării, cât și costurile suportate de transportator din punctul de plecare până la locul de încărcare (dacă acestea au fost să fie) și costul staționării

vehiculului de 100 de euro pe zi pentru o perioadă de trei zile, din momentul sosirii transportatorului la locul de încărcare, specificat în cerere.

Pct. 43 Transportarea dată se realizează conform condițiilor și regulilor Convenţiei la Contractul pentru transportul rutier internațional de mărfuri/Convenția CMR. Locul executării prezentului contract-cerere este mun. Chișinău.

La fel indică că potrivit Convenției CMR, scrisoarea de trăsură referitoare (CMR) anexată la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele este confirmare a contractului de transport.

În continuare susține că potrivit articolul 572 al Codului civil, normele respective impun în sarcina părților de a executa obligațiile cu bună credință în modul corespunzător, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 617 Cod civil, creditorul poate cere despăgubiri pentru întârzierea executării obligației doar în condițiile suplimentare privind întârzierea prevăzută la articolul dat.

Articolul 666 Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În drept reclamantul își întemeiază pretențiile pe prevederile art. 84-86, 174, art. 175, art.423, art. 424, art. 427 lit. b, c al Codului de Procedură Civilă al RM, art. 512-514, 572, 585, 666, 1075 a Codului Civil a RM, a Contractului-comandă Nr. MV-40 din 26 martie 2025.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată concretizată: încasarea din beneficiul pârâtului „Efimira” SRL, penalitatea contractuală de 1 050,00 EUR, staționarea supranormativă în sumă de 1 400,00 EUR, cheltuieli motorină în sumă de 400,00 EUR, taxa de stat în mărime de 2 510,00 MDL, taxa de timbru în mărime de 200,00 MDL și cheltuieli de traducere a înscrisurilor în sumă de 2 825,00 MDL.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului SRL ”Creative Glass” este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.* Totodată, prevederile

art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului,* iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Reieșind din materialele cauzei, la data de 26.03.2025 între SRL ”Creative Glass” în calitate de transportator și SRL ”Efimira” în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul-comandă nr. MV-40 de prestare a serviciilor de transport și expediere(f.d. 8-9; 29-31).

Potrivit pct. 11-13 din contractul menționat *supra*, tariful pentru transportare constituie suma de 3 500 euro convertiți în lei, conform cursului oficial al BNM.

Potrivit pct.29 din contractul-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025, *„timpul standard pentru frahtul unui automobil: 24 de ore pentru încărcare/vămuire, 24 de ore pentru descărcare/devamare în țara de livrare a încărcăturii. Pentru orice staționare supranormativ, beneficiarul plătește o penalitate de 100 euro pentru fiecare zi de staționare. Întârzierile autocamionului legate de procedurile vamale, la punctele vamale sunt, de asemenea, considerate ca perioadă de staționare”*

Potrivit pct. 31 din același contract, *„În caz de compromitere a încărcării, nepregătire a încărcăturii, lipsa încărcăturii sau refuzul de a încărca din partea Beneficiarului după semnarea acestui Contract-comandă, Beneficiarul se obligă să achite Executantului o penalitate în valoare de 30% din costul transportului. De asemenea, Beneficiarul va acoperi cheltuielile suportate de transportator pentru deplasarea de la punctul de plecare până la locul de încărcare (dacă astfel de cheltuieli au loc) şi costul staționării automobilului în valoare de 100 de euro pe zi, pentru o perioadă de până la trei zile, începând cu sosirea transportului la locul de încărcare specificat în comandă.”*

La data de 07.04.2025 de către părți a fost semnat actul de încărcare a mărfii în mijlocul de transport nr. 1 *(f.d.15; 33-34).*

La data de 22 aprilie 2025 SRL ”Creative Glass” a înaintat cerere prealabilă în adresa SRL ”Efimira” (f.d.11-12; 35)

Inițial instanța de judecată va reține că potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Potrivit art. 776 Cod civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Conform art. 858 alin. (1),(2) Cod Civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.*

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabili.

În continuare potrivit art. 1411 alin.(1) și (4) Cod civil, *prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.*

(4) Dispoziţiile legale privind prestările de servicii se aplică contractului de transport în măsura în care nu contravin dispoziţiilor privind contractul de transport.

Potrivit art. 1432 alin.(1) Cod civil, *contractul de transport este constatat printr-o scrisoare de trăsură (conosament sau alt document echivalent).*

Potrivit art. 1444 alin.(1) Cod civil, *dacă, pentru un motiv oarecare, înainte ca bunul să fi ajuns la destinație, executarea contractului în condițiile stabilite în scrisoarea de trăsură este sau devine imposibilă, transportatorul trebuie să ceară celui îndreptățit indicații de a dispune de bun conform art. 1441.*

Totodată, potrivit art. 1446 alin.(1) Cod civil, *transportatorul are dreptul la compensarea cheltuielilor prilejuite de cererea şi îndeplinirea indicaţiilor dacă nu este dator, în baza contractului sau a legii, să suporte aceste cheltuieli.*

În continuare în partea ce ține nemijlocit de pretențiile reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a penalității contractuale de 1 050,00 euro, se va reține următoarele.

La caz, urmează a fi reținut că, reclamantul își întemeiază respectiva pretenție pe prevederile pct. 31 din contractul-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025 potrivit căruia, *„În caz de compromitere a încărcării, nepregătire a încărcăturii, lipsa încărcăturii sau refuzul de a încărca din partea Beneficiarului după semnarea acestui Contract-comandă, Beneficiarul se obligă să achite Executantului o penalitate în valoare de 30% din costul transportului. De asemenea, Beneficiarul va acoperi cheltuielile suportate de transportator pentru deplasarea de la punctul de plecare până la locul de încărcare (dacă astfel de cheltuieli au loc) şi costul staționării automobilului în valoare de 100 de euro pe zi, pentru o perioadă de până la trei zile, începând cu sosirea transportului la locul de încărcare specificat în comandă.”* (f.d.30).

Cu toate acestea, instanța de judecată atestă că, în speță, nu sunt incidente prevederile pct. 31 din contractul-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025.

Or, din circumstanțele de fapt stabilite rezultă că obligația de încărcare a fost

executată în mod corespunzător. Astfel, la data de 07.04.2025, părțile au semnat actul de încărcare a mărfii în mijlocul de transport nr. 1, fapt ce confirmă, fără echivoc, realizarea efectivă a încărcării și acceptarea acesteia de către ambele părți.

Mai mult, instanța reține că autocamionul pus la dispoziție de reclamant a fost încărcat, au fost întocmite actele de însoțire de către reprezentanții și/sau intermediarii pârâtului, iar transportul a fost inițiat în mod efectiv, prin pornirea acestuia pe ruta convenită.

În aceste condiții, nu poate fi reținută existența niciuneia dintre situațiile expres și limitativ prevăzute de pct. 31 din contract, și anume: compromiterea încărcării, nepregătirea încărcăturii, lipsa acesteia sau refuzul de încărcare din partea beneficiarului.

Instanța constată că imposibilitatea executării obligației de transport a intervenit ulterior începerii executării contractului, fiind determinată de intervenția autorităților vamale ale unui stat terț, care au interzis tranzitul mărfii pe motivul încadrării acesteia în regimul de sancțiuni.

În conformitate cu prevederile art. 1444 alin. (1) din Codul civil, într-o asemenea situație, transportatorul este obligat să solicite instrucțiuni de la persoana îndreptățită să dispună de bun. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a respectat această obligație, notificând pârâtul despre impedimentul apărut, iar ulterior a acționat conform indicațiilor primite, și anume a returnat marfa la locul de încărcare, unde aceasta a fost descărcată.

Prin urmare, instanța reține că situația creată nu se circumscrie ipotezelor de aplicare a clauzei penale prevăzute la pct. 31 din contract, ci reprezintă o imposibilitate de executare survenită pe parcursul derulării contractului, independent de voința părților.

În consecință, pretenția reclamantului privind încasarea penalității contractuale în mărime de 1 050 euro este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În continuare în partea ce ține de cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâtului, staționarea supranormativă în sumă de 1 400,00 euro, se va reține următoarele.

Instanța de judecată reiterează că potrivit pct.29 din contractul-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025, *„timpul standard pentru frahtul unui automobil: 24 de ore pentru încărcare/vămuire, 24 de ore pentru descărcare/devamare în țara de livrare a încărcăturii. Pentru orice staționare supranormativ, beneficiarul plătește o penalitate de 100 euro pentru fiecare zi de staționare. Întârzierile autocamionului legate de procedurile vamale, la punctele vamale sunt, de asemenea, considerate ca perioadă de staționare”.*

La caz însă, nu pot fi reținute argumentele reclamantului potrivit cărora, în baza datelor GPS prezentate, timpul staționării ar constitui 10 zile, iar durata efectivă a cursei – 19 ore 34 minute și 50 secunde, fără a fi inclus timpul de odihnă

al șoferului ceea ce atestă faptul că minim 3 zile autocamionul a fost în cursă și adăugător timpul în care camionul s-a aflat la încărcare și descărcare.

Or, instanța constată că extrasul GPS anexat de către reclamant nu întrunește condițiile unei probe pertinente în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, potrivit căruia, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Astfel, extrasul GPS (f.d.18-19) reflectă perioada 01 aprilie 2025 – 23 aprilie 2025, fără a delimita în mod clar intervalul de timp aferent executării transportului ce face obiectul prezentului litigiu, în condițiile în care încărcarea mărfii a avut loc la data de 07 aprilie 2025.

Prin urmare, din conținutul extrasului GPS nu poate fi determinată cu certitudine perioada exactă de staționare raportată la executarea contractului-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025, fiind imposibilă delimitarea timpului efectiv de deplasare de eventualele perioade de staționare, inclusiv cele generate de factori independenți de voința părților, cum ar fi procedurile vamale sau timpul de odihnă al șoferului.

În acest context, instanța reține că simpla prezentare a unui extras GPS, fără coroborarea acestuia cu alte mijloace de probă relevante, nu este de natură să dovedească circumstanțele invocate de reclamant drept temei al pretențiilor sale.

Or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe, iar în speță reclamantul nu a administrat probe suficiente și pertinente care să confirme existența și întinderea staționării supranormative imputabile pârâtului.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 1 400,00 euro cu titlu de penalitate pentru staționare supranormativă este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În continuare în partea ce ține de pretenția reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor motorină în sumă de 400,00 euro, se va reține următoarele.

Instanța atestă că respectiva pretenție este întemeiată la fel pe extrasul GPS și anume pe rubricile aferente consumului de combustibil raportate la kilometrajul efectuat.

Cu toate acestea, în mod similar celor reținute anterior, instanța apreciază că respectivul extras GPS nu constituie o probă pertinentă și suficientă în sensul art. 121 din Codul de procedură civilă, or, acesta nu permite stabilirea cu certitudine a cheltuielilor efective de combustibil aferente transportului.

Mai mult, instanța reține că din materialele cauzei și din conținutul contractului-comandă nr. MV-40 din 26.03.2025, nu rezultă niciun mecanism de

calcul utilizat de reclamant pentru determinarea sumei pretinse de 400,00 euro. În special, nu este indicat prețul de referință a unui litru de motorină utilizat la efectuarea calculului, ceea ce face imposibilă verificarea caracterului real și justificat al sumei solicitate.

Or, în lipsa unei valori de referință, instanța nu poate stabili dacă suma pretinsă corespunde unor cheltuieli efectiv suportate sau reprezintă o estimare arbitrară.

Totodată, această pretenție nu este susținută nici prin alte mijloace de probă relevante, precum bonuri fiscale, facturi sau alte documente justificative, care ar confirma efectuarea reală a cheltuielilor invocate.

Prin urmare, instanța reține că reclamantul nu a probat în mod corespunzător existența și întinderea prejudiciului pretins, astfel cum impun prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În consecință, pretenția privind încasarea sumei de 400,00 euro cu titlu de cheltuieli pentru combustibil la fel este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Corespunzător, ținând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate a pretențiilor de încasare din contul pârâtului a penalității contractuale în sumă de 1 050,00 euro, a staționării supranormativă în sumă de 1 400,00 euro și cheltuielilor de motorină în sumă de 400,00 euro, instanța de judecată va respinge, subsecvent, și cerințele privind încasarea din contul pârâtului, a taxei de stat în mărime de 2 510,00 lei, a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei și a cheltuielilor de traducere a înscrisurilor în sumă de 2 825,00 lei.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”Creative Glass” către SRL ”Efimira” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 238-241, 276^4, 357 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Creative Glass” către SRL ”Efimira” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Judecătoria Chișinău,

(sediul Centru) Guzun Corneliu